

Frankrikeresa juli 2016 med Cometen.

Tisdag. Kör från Kvistofta vid 8 i svalt väder och växlande molnighet. Värmer upp både mig själv och hojen med småvägar längs kusten. Kör ut på E6an efter Lödde och motorväg ner till avfart 34 efter Köge. Kör sen gamla vägen nr 151 och 153 till Rödbý. Storströmsbron efter Vordingborg är en upplevelse.

Vid Tysklands-färjan märks det att det är turist säsong. Köer vid alla manuella stationer men helt tomt vid automaterna. Jag kör fram där eftersom jag köpt biljett på Scandlines hemsida. När jag börjar knappa kommer en dansk och säger att automaterna bara gäller bilar. Jag ser frågande ut och säger att jag har köpt biljett och bara ska läsa in streck-koden, då upprepar han klart irriterad att det bara gäller bilar. Jag undrar vad det är för vits att köpa biljett på hemsidan om man inte kan checka in i automaten. Han blir ännu surare men tar min bokning och går in i hytten. Kommer ut strax med mitt boarding pass och säger att nästa gång måste jag stå i kö i de manuella kassorna. Det var lite som när Hasse A gjorde gammal man som skulle gå på bio. "Billetten?"

Färjan var full av semesterresenärer som stormat kafeterian, det vara bara att hitta en stol och slappna av och äta sitt medhavda äpple.

Jag körde huvudstråket över Femarn tills motorvägen började och åkte sen genom genom Holsteinische Schweiz (det heter faktiskt så!). Trevliga vägar men inte så

kuperat som namnet antyder. Det blev Bundesveg ner till Soltau och sen motorväg de sista 10 milen. Som vanligt när man försöker åka Bundesveg råkar man ut för "Abgesperrt" och "Umleitung". Det gäller att ha flexibel planering och låta det ta lite extra tid att hitta fram. Det småskvätte nästan hela tiden samtidigt som solen också sken. Märkligt väder.

Hos Klaus D. vid 7-tiden och som vanligt stor gästfrihet. Vi käkade, drack öl och pratade.

Svårt att hinna med allt man vill på bara en kväll. Han fick låna min nyrenoverade magnet för att testa. Hans Comet vill bara starta kall och det är ju lite opraktiskt. Det blir långa pauser när den stannat.

Onsdag. Kom iväg strax före kl 10 och Klaus följde med i ett par mil. Sen körde jag längs floden Weser tills vägen blev Abgesperrt och jag fick ändra planerna. Körde ut på motorvägen strax innan Kassel och var tvungen att köra ner till i höjd med Frankfurt för att hinna till hotellet i Schwarzwald. Vid Kassel kom regnet och varade förbi Fulda. Det såg bra ut till vänster och höger men där jag körde låg mörka moln och släppte vatten.

Klaus i det rum han trivs bäst.

Cometen gick som ett skott i Kasselbackarna. Det gick att hålla över hundra uppför.

När jag tog av från A7an så blev jag av med regnet men det tog en timmes körning att torka upp.

Strax före utanför Frankfurt på motorvägen hördes en ändring i motorljudet, tittade ner på motorn och fick se avgasmuttern dingla på avgasröret en bit ner. Oj, inte bra. Och på väg in i ett Autobahnkreutz, ingen plats att köra av. Det var bara att köra så långsamt som möjligt utan att reta upp bilisterna alltför mycket (80 km/tim) och undvika de värsta guppen.

Efter en dryg mil kom jag av och det såg inte ut att vara något annat än att muttern vibrerat loss.

Det blev både kissat och detaljstuderat kartan innan avgasröret svalnat så mycket att jag kunde sätta tillbaka muttern igen. Gångorna i toppen såg bra ut och jag kunde dra muttern ordentligt. Nu var det i stort sätt slut på motorvägsåkandet för denna dagen. Följde floden Main ett tag och till Neckar. Vägen längs Neckar är en höjdare men tog slut innan planerat, Abgesperrt. Jag följde "Umleitung" tills också denna blev Abgesperrt! Nu var det bara att ge upp Neckar dalen. Jag kom fram något senare än beräknat och hade kört 658 km jämfört med Google maps beräknade 523 km för snabbaste väg. Men jag hade haft en härlig tur. Byn Dobel där jag bodde låg inne i Schwarzwald. Hotellet var mycket fint med trevlig personal. Cometen fick bo i garaget tillsammans med en gammal Fiat Cope´ som stod med pressening över sig.

På torsdagsmorgonen låg dimman tät utanför hotellfönstret. Väderprognosen var växlande molnighet och 16 grader så jag tog det lugnt och väntade ut att dimman lättade.

Det är fina vägar i Schwarzwald och jag körde Hochstrasse (B500) tills den var Abgesperrt. Givetvis. Det blev längre tur än planerat och lika fina vägar som Hochstrasse. Efter 18 mil och tre timmars körning styrde jag ner mot Rhen som passerades vid en sluss. Jag korsade Vinvägen i Alsace vid Selestat och fortsatte upp i Vogeserna. Ungefär lika höga som Schwarzwald. Passet var på 900 m ö h. Tiden hade gått fort och jag fick bränna av 10 mil på motorvägen A36. Genom Bourgognes vingårdar vid Beaune och sen rullade jag in till min B&B i Autun strax

efter kl 8. Det blev nästan 60 mil. Värden, Philippe, pratade bra engelska och pratade gärna. Han skulle på nationaldagsfirande i stan och ville att jag skulle följa med. Han parkerade bilen hos sin mamma som bodde i stan och där började det med att drickas aperitif. En fransk variant på Campari som hette Suze och var riktigt god. Det var trevligt firande, grillad kyckling, rosevin, painriche och prat. Kvällen avslutades med ett tjugigt fyrverkeri.

men har hittat felet. Den lilla medbringaren i mässing som ska peta fram trippmätaren en kugg i taget är sliten och kuggar över. Jag får fixa det hemma.

Fredagen började jag med att köpa olja. Det blev två mackar innan jag hittade 10-50 olja. Sortimentet på korv är större idag än för olja. Jag såg då också stads skylten till Autun och att den engelska vänorten är Stevenage. Det passade ju fint att ha övernattat med Cometen där.

Vanliga vägar mot Montpellier. En riktig höjddare är väg D906 i Massif Central som går från Langogne söder om Le Puy-en-Velay till Ales. Den innehåller allt utsikt, långa härliga kurvor, hårnålar, vägbana längs bergsida vertikalt både uppåt och nedåt, nästan ingen trafik. Detta är nog bland de bästa sträckor jag kört, knappt 10 mil lång. Nere på slätten kom värmen, äntligen. Det var 15 °C uppe i Massif Central men nu blev det drygt 10 grader mer. Kom till Montpellier vid 8 tiden. Strax efter Aga och hennes döttrar med pojkvän. Nu blir det några lugna dagar. Ska kolla igenom hojen och försöka laga trippmätaren som slutade räkna tidigare under dagen. Jag klarar inte att laga trippmätaren

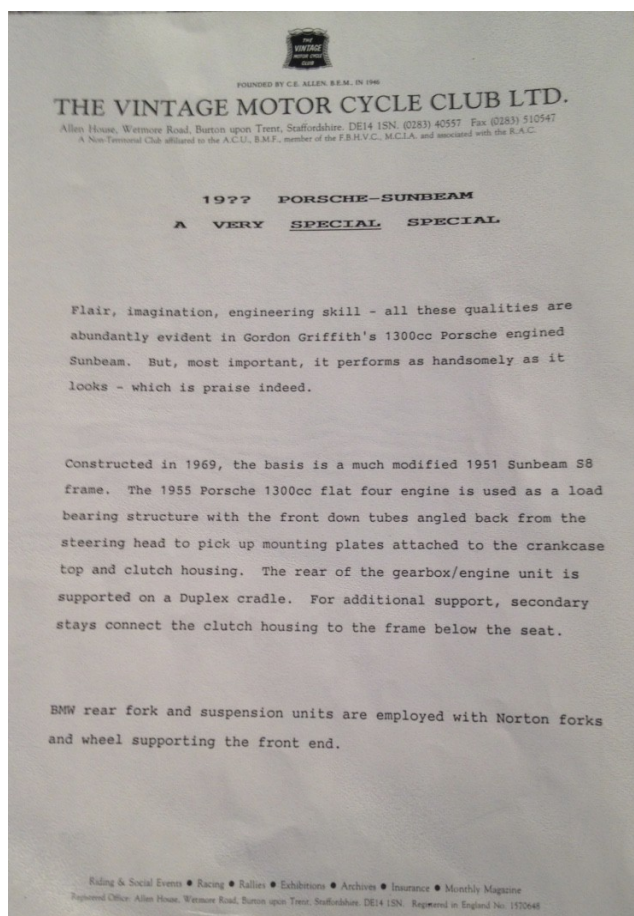
Utflykt till Pyrenerna och byn Rennes-le-Chateau. Spännande historia med prästen Berenger Sauniere och katarerna och Visigoterna.

Utflykter runt Montpellier i bergen och inköp på vingårdar som sen konsumerades. Det är fördel med motorcykel, man kan inte samla på sig en massa.

Några baddagar också, stranden är oändlig här. Sen vidare till Marseille. Barnen tog bilen och Aga åkte med mig på Cometen. Körde längs kusten genom Rhone deltat, Carmague. Mycket platt. Tog färja över Rhone och lyckades hitta genom Marseilles centrum till ett hus som Aga hyrt. Svetting körning med alla enkelriktningar och ljussignaler som tar evigheter att slå om. Det är dock förvånande smidigt

med tvåhjulning. Tvärs över gatan (gränden) låg ett par garage och ägaren till ett av dem kom med en Honda 650 stänka när jag lastade av bagaget från Cometen. Vi började prata och sen fick Cometen bo i hans garage. Skönt, Marseille har ju inte det bästa ryktet. Jag fick låna nyckel till garaget. Helt fantastiskt.

Marseille var mycket fint, vi bodde 2 km från gamla hamnen, vieux port, och ett kvarter från kustvägen Corniche Kennedy så det gick att gå till det mesta. Fick betat av många "must see". Kyrkan Notre dame de la Garde, hamnen och de gamla kvarteren, det nya medelhavsmuseet, MuCEM, fästningen If på en liten ö utanför stan som inspirerat Dumas till boken Greven av Monte Christo och den riktiga höjdpunkten Mc museet, Musée de la Moto. Det var riktigt bra. Det saknades dock en Vincent. Det blev en hel del prat med föreståndaren och han fotograferade Cometen. Jag gillar de franska motorcyklarna från 30-talet. Fina. Där var ett bygge med en Porsche 1300 motor i en Sunbeam ram från 1958. Hastighetsmätaren var en Vincent 5"! Hojen så mycket fin ut och var fullt körbar.

Sen var där en makalös prototyp från 30-talet. Fyrcylindrig 600 cc med kardan och med massor av finesser. Det finns bara denna. Inte konstigt, den blev säkert alldeles för dyr.

MGC

1935-1938

FRANCE

600 4 cylindres

Prototype unique

Moteur 4 cylindres en ligne 4 temps, longitudinal et inversé (culasse en bas)
 Soupapes en tête
 600 cm³. Graissage sous pression, à carter sec
 La transmission à la boîte de vitesses s'effectue par l'arbre à cames, lui même entraîné par chaîne duplexe.
 Boîte 3 vitesses commandées par sélecteur au pied
 Transmission par arbre, cardans et couple conique
 Réservoir poutre en alliage léger (ALPAX) + bête tubulaire
 Suspension AV par fourche à parallélogramme. Suspension AR coulissante

Vitesse **non** mesurée

Conçue pour être attelée à un side car, l'unique prototype de la 600 MGC 4 cylindres, inspiré de la technique aéronautique (moteur inversé) fut testée de 1935 à 1938 mais jamais produite en série.

En fin hoj på parkeringen utanför museet

Jag fick tips om att åka till Cassis. Fin väg och byn är pittoresk och inte så turistiskt som St Tropez och andra kända orter. Vi åkte dit en dag. Vägen var suverän men byn full av turister! Hua mig, hur är det då på de kända orterna. Hur som helst var det en trevlig utflykt.

Marseille är mycket trevligt med bad både från klippor och strand och bara vänliga människor. Varje morgon bad och yoga på klipporna. Och många tummar upp för Cometen när man glider om bilisterna i bilköerna.

Fransmännen har häftiga ideer. Nere i den gamla hamnen hade de byggt ett tak på pelare med en spegel som innertak. Det var häftigt att stå under och titta upp och se sig själv. Det var också skönt med skuggan som var under taket.

När det var dags att köra hemåt igen blev mitt vägval att åka till Grasse och sen Route Napoleon till Grenoble. Jag hade bokat ett hotell i Corps strax söder om Grenoble. Det blev en svettig halvtimme att komma ut ur Marseille men samtidigt mycket positiva händelser. En kille på en SR 500 kör upp bredvid och börjar prata. Vi kör i bussfilen på en stor avenue och diskuterar gamla MC. Tills han ska svänga.

Det var en upplevelse att köra genom Provence till Corps. Jag gjorde några avstickare bl a för att kolla det turkosblå vattnet i Verdon. Det är verkligen turkos. Men det var faktiskt nästa sjö, Lac de Serre-Poncon, också. Jag gjorde en avstickare och rundade den sjön också.

Hotellet var lite svårt att hitta men låg mittemot kyrkan och Cometen fick bo i garage. Middagen på hotellet var bland det bästa jag ätit, en långkokt köttbit och en karaff Bourgogne, och med suverän service. Jag håller på att bli såld på Frankrike.

Kom iväg strax efter kl 9 och ska köra drygt 400 km norrut (fågelvägen) till ett litet hotell i norra Bourgogne. Vädret var fint och lite svalare än vid Medelhavet. Vägen (N85) ner mot Grenoble är ganska ovanlig med 12% lutning i 8 km. Låg växel och bestämda bromsningar var min strategi och det fungerade bra. Jag höll realistiskt

hastighet.

Motorväg genom Grenoble blev bra men några mil senare blev det f--k up och flera felkörningar. Jag fick inte karta och verklighet att stämma. Till råga på allt började det regna. Det kändes som en evighet innan jag kom rätt igen. Sen gick det bra men jag låg dåligt till tidsmässigt så jag beslutade mig för ca 20 mil betalmotorväg till Dijon. Bra flyt och lite uppmuntran var att en polisbil körde upp jämsides och gjorde tummen upp åt Cometen. (Det var i alla fall så jag tolkade situationen och några böter blev det inte). Sen kom nästa kortslutning och efter Dijon körde jag vanlig väg till hotellet och hade hur mycket tid som helst. Trodde jag. Det gick inte att hitta hotellet och jag ringde för att få hjälp. De pratade bara franska så det var kört. Jag var några km från en större stad och körde dit för att fråga om hjälp. Det fanns McDonalds med WiFi och då kunde jag reda ut begreppen. Jag hade kört till ett hotell som jag ratat kvällen innan. Hotellet som jag bokat låg 90 km bort! Där försvann den lugna kvällen men jag fick en härlig tur från Champagne tillbaka in i norra Bourgogne. Jag hann i tid till middagen som jag bokat och det blev ännu en fantastisk måltid. Där var ett tyskt par som också just kommit och skulle äta middag så vi hade trevlig middagskonversation.

När jag jobbade på Anox i Lund utsåg vi månadens Mr Bean under några år. Min bravad med att åka till fel hotell hade varit en säker vinnare.

På söndagen planerade jag att åka genom området där västfronten gick under 1:a världskriget. Först genom Bourgogne där man tröskade spannmål för full. Bourgogne måste vara Frankrikes kornbod. Gigantiska skiften. Här är det stora tröskor som gäller, sådana med minst 30ft skärbord. Jag mötte några tröskor på vägen och de hade följebil. Med motorcykel gick det bra att mötas när jag körde på yttre vägmarkeringen. Det var ganska meckigt för personbilarna. Convoy Agricole stod det på följe bilen och då ska man ta det mycket lugnt.

Från Bar-le-duc körde jag "Voie Sacree", den heliga vägen. Det var försörjningsvägen till slagfältet vid Verdun och är idag ett monument. Det var gripande med alla minnesmärken och ett par gigantiska kyrkogårdar. Här är böljande landskap med vidsträckt fält. Vilket elände här måste ha varit under krigsåren.

Jag körde igenom Ardennerna på det stället där det var flest grönmärkade vägar på Michelin-kartan. Fint. Tyvärr hade en del mörka moln parkerat här också och regnandet tog ner upplevelsen något. Sen tog jordbruksområde vid. Arkitekturen är ganska lik Frankrikes men här har man gråa stenar i husen istället för de gulbruna som dominerar i Frankrike. Det är generellt bättre underhåll här också.

Jag skulle till en liten ort och The Kings Head Inn på gränsen mellan Belgien och Nederländerna. På kartan såg det ut att gå bra att köra i utkanten av Liège men så var det inte i verkligheten. Vägskyltningen drog in mig i stan och det tog oändligt lång tid att komma ut igen. Tur att det var söndag och lite trafik. Det som ser ut som landet på kartan är i själva verket stadsbebyggelse med ljussignaler och annat elände. Jag hittade värdshuset och åt forell som sköljdes ner med lokalt Belgiskt öl. Mycket bra. Jag hade blivit hänvisad till deras parkering och det kändes OK här ute på landet. Men värderna hade varit ute och tittat på Cometen och ville att den skulle bo inne i ett garage.

Det blev en trevlig pratstund om att köra gammelhöj också.

När jag lastade av packningen upptäckte jag att ena förstärkningen under sadeln var sönder. För några år sen gick den andra av och jag svetsade ihop den. Nu var det tydligen dags för nästa. Jag får fundera under natten hur jag ska laga det provisoriskt så det håller hem. Det var en vägsträcka idag där asfalten hade rest sig tvärs vägbanan nästan som vägbulor men dessa var svåra att se. Jag flög lite på ett par ställen och det blev nog lite mycket belastning.

Jag hade tursamt tagit med flera kraftiga straps och det gick att säkra fästet med dessa. Idag blir det försiktig körning när det är dålig väg.

I Holland är det en prövning att köra på vanlig väg. Det blir inget flyt. Ljussignaler mitt ute på landet och väldigt många samhällen. Jag körde längs floden Maas. Det såg fint ut på kartan. Men efter drygt 10 mil gav jag upp och körde motorväg till Tyskland. Det gick enkelt att hitta hotellet i Westerstede. Imorgon är här jag sen drygt 50 mil hem. Strapsen har hållit så det klarar sig nog hem. Lite värre är att hojen grisar ner sig med olja. Det går åt ca 1 l på 100 mil men jag tror inte den bränner olja utan det läcker ut. Jag har spänt alla bultar och skruvar men kan inte hitta något som är löst. Det kommer från motorn någonstans. När jag stannar droppar det från framstöden. Detta är tråkigt och bakdäcket får lite olja på sig. Mindre kul. På morgonen bestämmer jag mig för att köra förbi Varel och se om Ernst Hegeler är hemma. Jag hittade fram till hans cykelaffär och han hade hört mig en stund innan jag kom fram. Han var säker på Vincent ljudet men ändå tveksam för vem kunde det vara...

Det var väldigt trevligt och min snabbvisit varade i 5 timmar! Hans Vincent cyklar är mycket fina, riktiga bruksmaskiner i ett suveränt skick och med flera Heglerska förbättringar.

Här är Ernst Black Lightning. Den har fått touringstyre (som alla hans andra Vincent) för han får så ont i nacken numera med vanligt styre. (Han har dock inte elstart på Lightningen ännu...). Han kör klassic racing med den så den är ute ganska ofta.

Cometen åkte upp på lyften och Ernst hittade en oljeläcka. Det var där hans elektroniska tändning är monterad istället för magneten. Två av muttrarna hade vibrerat loss... (Den andra läckan hittade jag senare och det var banjon på undersidan av oljetanken där returen går in).

Vi kunde ha lätt ha hållit mycket längre men jag hade bestämt att komma hem på kvällen. Det får bli ett besök till senare och samtidigt utforska de Friska öarna. Jag åkte Weser tunnel och Elbefärjan och vidare på Bundesveg till Heiligenhafen. På Elbefärjan var det 6 motorcyklar men alla samlades kring Cometen och sen fick jag flera vägtips (och veta var det var Abgesperrt). Jag var i Rödbby kl 21 och sen drog jag hela vägen hem. Enda stoppet var vid bron för att

betala och visa leg. Jag hade tankat i Plön och fick slå på reserven strax innan Landskrona. Jag var hemma vid midnatt. Resan blev totalt 560 mil. Jag har typiskt tankat efter 30 mil och då får jag på ca 10 l. Genomgående 98 oktan eller mer. Jag brukar köra 80-100 km/tim om vägen och trafiken tillåter det. Motorväg ca 100 km/tim och upp till 120 kortare stunder vid omkörning. Det går bra att ha passagerare kortare turer även vid körning i berg, men på längre sträckor känns Cometen liten, då passar en twin bättre. Jag kan varmt rekommendera en sådan här resa med en Vincent. Man träffar väldigt mycket trevliga människor och får mycket positiv energi. Det är som en meditation med långa körpass på Vincenten.

